

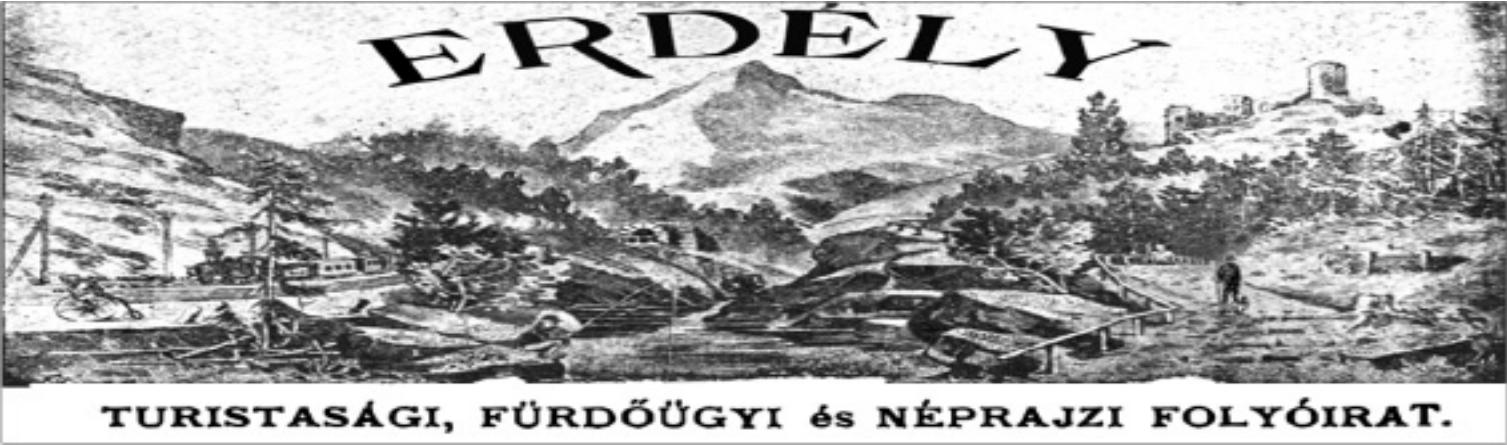
Erdély
ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 208. szám
2025/12.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2026. január 16.



Vallomások az idei EKE rendezvényekről: rajtolás sötétben, lőtéri élmények, „lángolt” szalonna

Akárcsak tavaly, idén is felkértük önkénteseinket a november 14-i évadzáró ünnepségre készülve, hogy fogalmazzák meg a síversenyeken, teljesítménytúrákon, vagy a havonta megszervezett kirándulásokon tapasztalt élményeiket, vicces történeteiket vagy felejthetetlen emlékeiket. Mivel a rendezvények alkalmával általában nincs időnk megosztani egymással egy-egy humoros jelenetet, az évadzáró ünnepség tökéletes alkalmat kínál az el nem mondott, emlékezetes történetek felfedezésére. A (névtelenül közölt, csupán a történetre, élményre összpontosító) vallomásokból született összeállítás idén is nagyon hangulatosra sikeredett, ezért úgy döntöttünk, hogy az olvasókat is beavatjuk a kulisszatitkokba.

- Amikor Várfalván (Aranyosrákoson!) önkéntesként részt vettem a Jókain, nagyon sok résztvevő volt, ezért sietni kellett. Igyekeztem, gyorsan ragasztottam a kis matricákat és bevallom, néha kisé ferdén álltak (de nem nagyon). Egy idősebb úr aztán nagyon szigorúan azt mondta, ő ezt nem fogadja el, tegyem egyenesen. Nem volt vicc! Le kellett kapirgáljam és nagyon vigyázva újat ragasszak, most már egyenesen. Rámosolyogtam, hogy jó lesz-e, de rám se pillantva továbbment. Hát ez nem olyan „felejthetetlen élmény”, de sokáig fogok még emlékezni rá.
- Pontbíróként minden egyes teljesítménytúrára felejthetetlen emléket, élményt, vicces történetet élek meg a túrázók rövid meséi, hozzászólásai révén.
- Túrát vezettem, de nem volt lejárva, csak egy GPS-nyomvonalam volt, s elment a jel a telefonról, én meg körbe-körbe karikázva kerestem a jelet és az útvonalat, miközben magabiztosnak akartam tűnni, hogy milyen jól tudom, mit csinállok.
- Az idén többször önkénteskedtem és jó volt sok régi/új túratárral találkozni.
- Az ideai Jókai-túra alkalmával a Tordatúr határában lévő ellenőrzőpontonál önkénteskedtem, amit elég nehezen találtunk meg a koordináták alapján is. Még oda sem értünk, amikor utolért bennünket az első futó, és ott hely-

- ben kellett lepecsételünk és hitelesítenünk az időpontját, mert nagyon fontos volt számára, nehogy utolérje az utána következő.
- Az első önkéntességem, nagy élmény volt.
 - A sok barátságos kutyas.
 - A teljesítménytúrák a gyerekekkel minden esetben felejthetetlenek.
 - Dagonyázás a sárban és lőtéri élmények.
 - A torockói naplemente a sziklákon.
 - A csodaszép kilátás a Brüll-kilátó ellenőrzőpontonál.
 - Szilvaízfőzés Kispetriben.
 - Minden esemény adott valami újat.
 - Kábelkötegelők.
 - Biciklivel teljesítettem a Jókait és a Bánffy 70-est.
 - Javaslat: vegyük rá a vadászokat, hogy vegyenek részt a Hunyadi-tt-n.
 - Általában lekéstem a rajtot (indulási időpontot). De mindig.
 - A Hunyadi Mátyás-teljesítménytúrára szalagokat tettek ki, hogy lássuk a Szent János-kúthoz a letérőt, ezt az első érkező a sajtójának tekintette, s elindult rossz irányba.
 - Mindegyik túra szép. Az önkénteskedés szuper, máskor is vállalom, ha lehet. Jó együtt kapcsolódni.
 - A Hunyadi Mátyás-teljesítménytúrára sötétben indulva az útszélen két őzláb mosolygott rám. Ez a legfrissebb élmény, ami eszembe jutott.
 - A Bánffy-emléktúrára először önkénteskedtem.
 - Egyik napról a másikra hatalmas hó hullott, így a meghirdetett túra tökéletesen sikerült.
 - A gyerektúrára az egyik kislány, Dávid, nagyon szimpatikus volt, kedves, vicces, pedig csak 5 éves, de jól összebarátkoztunk. Remélem, még találkozok vele túrákon!
 - A Jókai-teljesítménytúrára a Hor-dós-kút ellenőrzőpontonál a juhászku-tyák a bringásokat egy kis gyorsaságra kényszerítették.
 - A Kós Károly-túra első szakaszán elértédt a feleségem. Csak 23-an voltunk mellette. Tanulság: ha mindent beleadsz, biztosan sikerül.



Hatalmas hó hullott egyik napról a másikra, így a túra tökéletesen sikerült

- A Retyezát-túra felejthetetlen, ezt még kiegészítette a Véka-szoros bejárása meztelán a pataokban.
- A gyerekbarát tűzike-túrára szalonnasütéshez készüldtünk. Néhány száraz ágat próbáltam meggyújtani, de a gyerekek egyre hozták a nyers ágakat és nagyon kitaróan tették a tűzre. Én otthagytam az alig pislákoló tüzet, és egy másik helyen akartam olyan tüzet rakni, hogy annak szene is legyen a szalonnasütéshez. Mire visszajöttem a jó sok száraz ággal, kiderült, hogy nem kell egy másik tűz. Mi is történt? A türelmetlen kicsik a nyársra szúrt szalonnát a pislákoló tűz fölé tartották, és a szalonna zsírja jó nagy tüzet csinált. Aztán a „lángolt” szalonnát minden gyerek jó étvággal megette.
- Nekem a legfrissebb vicces élményem az ideai rendezvényekről, hogy hogyan lehet elkerülni az Árpád-csúcs EP-t.
- A Kós Károly 11 km-es gyalogtúra elején túrázóként rossz irányba mentem. Az erdőben a visszajövőknél szánt szalagokat követtem. Kerülővel kijutottam a vasúti töltésre, s a Csigadombnál csatlakoztam a csapathoz, amelytől előzőleg lemaradtam.
- A Kós Károly-túra első pontjánál még frissen a résztvevők. Csak tréfás biztatósokkal küldtük őket tovább, hogy a neheze még hátravan! Néha azzal viccelődünk, hogy forog a hátsó kerék, s volt, aki reflexből hátranézett, és helyeselte, hogy igaz.
- Vicces történet: amikor a két terepjáróval megálltunk a „semmi közepén” (épp Sztánától nem messze) átadni a piros fémdobozt a lehúzott ablakokon keresztül.
- Pontbíróként mindig nagy örömmel szolgál, hogy rég nem látott ismerőseket, vagy gyerekeim volt osztálytársait viszontlátom, egyeseket saját gyerekeikkel.
- A síversenyen letettem a kabátomat a szék karjára, mert nagyon meleg volt. Amikor véget ért, elvettem és elindultam a szállás felé. Egyszer csak megszólalt egy ismeretlen csengőhang, s mondtam a mellettem lévőnek, hogy valakinek szól a telefonja. Senki sem reagált rá, a telefon egyre csak szólt nagyon közelről, s akkor vettem észre, hogy a zsebem-

- ben egy ismeretlen telefon van. Feri hívott, felvettem, Éva telefonja volt az, kiderült, hogy eltévesztette a kabátot, s az én zsebembe tette a telefonját. Minden jó, ha a vége jó, a telefon visszakerült a gazdájához.
- A legszebb helyre osztottak be minket a Hunyadi-tt-n, hálás köszönet érte.
 - Jókai-túra a torockói Tóbiás-ház udvarán, ahol fantasztikus tömeg fordult meg és mindenki jól érezte magát a túra kihívásai után.
 - Az én „kulturcseppjeim”, amelyeket túratársaim példás türelemmel meghallgatnak, néha viccesek, vagy valami évfordulóhoz kötöttek. Az idén lóháton tehettem meg a Jókai-tt-n második felét. Kell ennél felejthetlenebb élmény?
 - Mindig nagy élmény a sok gyerek. És rengeteg ismerőssel találkozom, túratársakkal, volt cserkészekkel.
 - A túrázó közösség és a Székelykő nyergében való pihenésről összeverődő csoportok mindig jó érzéssel töltenek el.
 - Koromsötétben indítottuk reggel a Kós Károly-túrára a Kakasos-templomtól a hosszú távú gyalogosokat. A Kós-túra útvonaljelzése (Gy11) során lila kikericsmezővel és finom szederrel találkoztunk – az őszi időpont ajándékai. Vicces: a három jómadár, aki a Hunyadi Mátyás-túrára valahogy elkerülte a rajtot, csak a célban vette át a túracsomagját.
 - Én minden felejthetetlen élményt és vicces történetet megosztottam veletek a képekben.
 - Nagyon elfogult vagyok, tulajdon gyermekemnek érzem a teljesítmény- és emléktúrákat. Kiemelni külön nem nagyon tudok semmit, mindig meghatódok, amikor érkeznek a résztvevők, kirajzanak a kertben, szemmel láthatólag jól érzik magukat saját bőrükben, régi ismerősök ismét találkozni, beszélgetni, örvendek egymásnak. Kell egy kicsi szerencse is, mert szép időt biztosított a Fennvaló. Amíg az erőm kitart, mindig örömmel várom a Kós Károly-teljesítménytúra résztvevőit, amíg tudok fakanalat forgatni, a tejföls-túrós-tepertyús puliszkát is elkészítem akár félezer embernek. (K. B.)



Jó érzés látni a Székelykő nyergében összeverődő csoportokat

SIPÓS ÁRPÁD

Évadzáró Mikulás-gyerektúra a Brüll-kilátóra

Igazán különleges napon szerveztük meg az idei utolsó EKE-gyerektúrát, méltón lezárva eseménydús 2025-ös évünket.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Szinte számunkra is hihetetlen, de a gyerektúrák beindítása az elvártnál sokkal nagyobb népszerűségnek örvendett, hiszen a kifejezetten családoknak szóló 15 kirándulás alkalmával 718 résztvevőt számoltunk. A gyerekek lelkesedését valószínűleg nagyban befolyásolta a pontgyűjtő füzetcske bevezetése is, hiszen a harmadik és a hatodik matrica után is járt egy-egy apróbb ajándék, akiknek pedig sikerült hét vagy ennél több pontot összegyűjteniük, azokat 2026 januárjában egy nagyobb meglepetéssel

December 6-án reggel 10 órakor a Gorbó-völgyi egykori lőtér parkolójában gyülekeztünk verőfényes napsütésben. Bár már napokkal korábban megjósolták a szép időt, sajnos a decemberi zsúfolt időszak rengeteg családot lefoglalt, így az ismerős arcok közül sokan nem lehettek velünk. Ráadásul az utolsó pillanatban hat bejelentkezett család is visszalépett, így végül 43-an gyűltünk össze szombat reggel. A gyerekek az autókból kiszállva izgatottan mesélték, hogy kinek mit hozott a Mikulás, sőt néhányan meg is mutatták a cipőjükben talált ajándékot. Amíg az utolsó résztvevőkre váraoztunk az alig néhány fokok hidegben, a gyerekek futkározással és frizbizéssel próbáltak felmelegedni. Aztán pillanatokon belül teljes lett a csapat, így el

kiértünk a Slamovics-házhoz, ahonnan már csak néhány száz métert kellett megtennünk a Brüll Emmánuelről elnevezett kilátóig. Itt következett a jól megérdemelt hosszú pihenő, amelyet mindenki türelmetlenül várt. A fából épített kis menedékhelyet többen is megrohamozták, de voltak, akik a kilátásban gyönyörködtek, vagy letelepedtek egy fa mellé. A kedvező időjárásnak köszönhetően ez alkalommal sem maradt el a sütögetés, így miközben az apukák a tűzgyújtással foglalatoskodtak, a gyerekekkel egy nagyot játszottunk. Minden játék valamilyen módon kapcsolódott a Mikuláshoz vagy az ünnephez, így teszteltük, mennyire tudjuk követni a Mikulás utasításait; voltunk gyertyák, koszorúk, Mikulások és Rudolfok a futkározós játék



A SZERZŐ FELVÉTELE

A csoportképen már megfogyatkozott 43 fős csapatunk

fogjuk megjutalmazni. Természetesen szervezőkként nagyon reméljük, hogy a gyerekek nemcsak a pontgyűjtésért, hanem a közösségi élményért is megszerették az EKE-gyerektúrákat, hiszen szemtanúi lehettünk, amint szoros barátságok köttek az erdő ösvényein, örömmel figyeltük az önfeledt, vidám arcokat a természet apró csodáinak felfedezése közben, vagy épp mosolyogva hallgattuk a kis túrázók őszinte beszélgetéseit a lombkoronák hűsítő árnyékában.

Megható volt végigkísérni, hogy egy év alatt mennyit nőttek a gyerekek, a pár hónapos, hátán cipelt babák hogyan cseperedtek totyogókká, de azt is öröm volt látni, hogy mennyit fejlődtek egyéni szinten is, hiszen akiket az első túrán még édeséggel kellett motiválni, azok az év végére szinte panasz nélkül, mosolyogva járták végig a több kilométeres útvonalat. Számunkra viszont az is felbecsülhetetlen érték, hogy olyan vagány szülőket ismerhettünk meg, akik néha óriási erőfeszítések árán is részt vettek egy-egy túrán, akik nem restelték csemetéjüket a több kilós hátizsákban végigcipelni, akik hihetetlen türelemmel és empátiával próbáltak gyerekekkel megszerettetni a természetjárást. Úgy gondolom, hogy igazi hősöknek tekinthetjük őket, hiszen ők gondoskodnak arról, hogy természetszerető, aktív, túrázó generáció nevelkedjen fel, akiknek igazi értéket fog jelenteni a természet tisztelte és megőrzése. Végezetül pedig fontos köszönetet mondunk önkénteseinknek, akik hónapról hónapra lelkesen vállalták a túrák megtervezését és levezetését, név szerint Filep Ingrid, Veres Ágnes, Kiss János, Mezei Elemér, Lukács József és László Tamás. A hosszú kitérő után pedig következzen az idei utolsó EKE-gyerektúráról szóló beszámolónk.

is indulhattunk a sokak számára ismerős útvonalon, hiszen azok a gyerekek, akik részt vettek az októberi Hunyadi-teljesítménytúrán, nagyon jól emlékeztek, hogy merre fogunk tartani. Az első nagyobb emelkedőn hamar bemelegedtünk, s elégedetten néztünk le a völgyre, ahonnan elindultunk, hiszen már sokkal magasabban jártunk. Ezután az erdőben folytattuk utunkat, élvezve a puha avarban való gyaloglást. A kisebb túrázókra való tekintettel úgy döntöttünk, hogy lerövidítjük a túrát, így kihagytuk a Szent János-kutat, és egyenesen a Cérna-forrás tisztása felé vettük az irányt. A tapasztalt gyerekek olyan gyors tempóban haladtak, hogy alig tudtuk szedni utánuk a lábunkat, a kisebbek viszont lemaradtak szüleikkel, így a két csapat negyed óra eltéréssel ért a tisztásra, ahol energizáló szünetet tartottunk. A fiúknak nagyon megtetszett a pihenőhely mellett található mászós fa, így gyorsan birtokba vették, s pár perc múlva már mindegyik vastagabb ágon ült valaki. Néhányan lesétáltak a forráshoz, amely szerencsére nem volt kiszáradva, így friss vízzel tölthették fel kulacsainkat. Néhányan meg is jegyezték, hogy a teljesítménytúrán csak azután kezdtek el gondolkodni, hogy hol lehetett a forrás, miután már túlhaladtak a tisztáson található ellenőrzőponton.

Miután mindenki feltöltötte kiüresedett energiakészleteit, tovább indulunk, majd betértünk a piros háromszög jelzésű örvényen a Brüll-kilátó felé. A fiúk közül néhányan annyira belejöttek a túrázásba, hogy előreszaladtak, és lelkesen figyelték a fára festett jelzéseket, így még annál az eltérőnél sem tévesztették szem elől a háromszöget, ahol könnyen rossz irányba lehetett volna menni. Hamarosan

során; különbségeket kerestünk két, látszólag teljesen hasonló, Mikulást ábrázoló kép között; és megtaláltuk az ajándékokhoz vezető útvonalat is a labirintusban. Sőt, még a Mikuláskvízre is helyes válaszokat adtunk, hiszen tudtuk, hogy hány rénszarvas húzza a Mikulás szánját, hogy miről nevezetes Rudolf, s mivel kínálják a gyerekek az ajándékot hozó Télapót. Ráadásként egy rövid verset is megtanultunk, a gyerekek pedig elénekelték a „Mikulás, Mikulás, kedves Mikulás” kezdetű éneket.

Ezután következett kirándulásunk fénypontja: az erdő fái közül előkerült a Mikulás piros puttonya, amelyben édesség, gyümölcs és egy kis síp rejtőzött minden gyermek számára. Pár pillanaton belül már vidám sípszó töltötte be az egész kilátót, így a völgyben lakó emberek is biztosan hallották, hogy gyerektúrát szervezett az EKE. A játékkal annyira elrepült az idő, hogy a tűz már vígan égett, így a szülők nekiálltak a sütögetésnek, amelybe a gyerekek is örömmel bekapcsolódtak. Hamarosan sült szalonna, kolbász és a hagyma finom illata töltötte be a levegőt, így mindenki jóízűen megebédelt az otthonról hozott finomságokból. Néhány családnak korábban el kellett indulnia hazafelé, így amire eszünkbe jutott a csoportkép elkészítése, már megfogyatkozott 43 fős csapatunk. Ezután mi is gyorsan összehajoltunk, és szaporán visszaindultunk az autókhoz, hiszen délutánra több mindenkinek be volt tervezve egy-egy családi program. Lefele már sokkal könnyebben haladtunk, így a gyerekek gyorsan elfogadták, hogy nem lesz több pihenő, s egy óra 15 perc alatt vissza is értünk a völgyben található autókhoz. A vízszontlátás reményében mondtunk búcsút egymásnak, majd mosolyogva indultunk haza az év utolsó gyerektúrájának vidám emlékeivel.

Januári bakancslista

- **Január 2. (péntek):** Évnyitó túra a Rejtett-forrás tisztásán (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Kovács D. Zsuzsa.
- **Január 3. (szombat):** Hagyományos Árpád-csúcs-túra (20 km, 470 m szintkülönbség), XX. kiírás. Találkozás 9 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Kiss János.
- **Január 7. (szerda):** Hagyományos séta a Pátergerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Január 10. (szombat):** Gyalogtúra a Majláth-kúthoz (18 km, 420 m teljes szintemelkedés). Találkozás reggel 9 órakor a Monostori végállomáson. Szervező: Csorba Anna.
- **Január 14. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Január 17. (szombat):** Medve-gerinc – Bükk-tető – Uraság erdeje – Szászfenes (10 km, 300 m szintkülönbség). Találkozás 10 órakor az M21-es Bucium utcai végállomásán. Csatlakozni lehet 10.30-kor a Leányvár végállomáson. Szervező: Kiss János. ♦ Gyalogtúra a Ponorics-rétre (Fundătura Ponorului) (10 km, 480 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocszal, indulás reggel 8-kor a volt Flip üzlettel (Mihai Viteazul, volt Széchenyi tér 9A szám) szembeni parkolóból. Bejelentkezés online január 12-ig. Szervező: Kertész Levente.
- **Január 18. (vasárnap):** Gyalogtúra a Tordai-hasadékbá (12-14 km). Utazás kiskocsikkal, találkozás reggel 10-kor a tordatúri kőbánya közelében. Bejelentkezés online január 16-ig. Szervező: Szima Márton.
- **Január 21. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Január 24. (szombat):** Gyerektúra a Lomb-tetőre (12 km, 345 m teljes szintemelkedés). Utazás kisautókkal, vagy a 39-es városi busszal (9.30-kor indul a Széchenyi térről). Az autósokkal a Colonia Breaza utcán találkozunk 10 órakor, a busszal utazókkal pedig a Máramaros utcai Dragoș Vodă megállóban. Bejelentkezés online január 23-ig. Szervező: Filep Ingrid. ♦ Gyalogtúra Rekető környékén (20 km, 850 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, indulás reggel 8-kor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Bejelentkezés online január 22-ig. Szervező: Kertész Levente.
- **Január 25. (vasárnap):** Gyalogtúra a Berkesi-szorosba (10 km, 530 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, találkozás reggel 10-kor Borréven a régi Motel parkolójában. Bejelentkezés online január 23-ig. Szervező: Szima Márton.
- **Január 28. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János. ♦ Kína, Dél-Korea, Japán – Kiss Olivér vetített képes előadása 19 órától a Planetarium Caféban (Főter 10. szám)
- **Január 31. (szombat):** Majláth-kút – Bivalyos – Slamovics-ház (13 km, 200 m szintkülönbség). Találkozás az M16-os Tanítók háza mögötti végállomásán 8.45 órakor. Szervező: Kiss János. ♦ Sötétedés utáni bagolytúra Isztolna környékén. Utazás kiskocsikkal, indulás 16 órakor a volt Flip üzlettel szembeni parkolóból. Bejelentkezés online január 29-ig Szervező: Szima Márton.

Ügyfélszolgálat

Hétköznaponként előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Figyelem! December 22. és január 9. között irodánk zárva lesz. Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekokolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891).

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna: 0740-407652
Filep Ingrid: 0744-751300
Kiss János: 0364-807639
Kovács D. Zsuzsa: 0747-070790
Kertész Levente: 0740-082002
Szabó János: 0757-220682
Szima Márton: 0766-703575
Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa – 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka – 0771-535848